

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.543/2011/3.szám

A Kúria a dr. Szűcs László ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Kádár Mihály jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága alperes ellen jövedéki ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2011. május hó 2. napján kelt 12.K.27.206/2010/11. sorszámú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 12. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 12.K.27.206/2010/11. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint első fokú és 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.400 (harminchatezer-négyszáz) forint első fokú és 36.400 (harminchatezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes ...-i külterület 0112/30. helyrajzi szám (a továbbiakban: ingatlan) alatti adóraktárában 2010. január 11-én tartottak jövedéki ellenőrzést. A felperes ügyvezetője, H. K. úgy nyilatkozott, hogy szeszkészlet nincs, a szeszfőzde épülete mellett található helyiség átvizsgálása során azonban előtalálásra került összesen 88 liter gyümölcspálinka. A későbbiekben előadta, az adott épületrészt, mint magánszemély építette a 2004. évben.

Az első fokú hatóság a 274-7/2010. számú határozatával 607.420 Ft jövedéki bírság megfizetésére kötelezte a felperest, egyidejűleg elrendelte a lefoglalt alkoholtermék elkobzását. A határozat indokolása szerint az az épület, amelyben a lefoglalásra került pálinkákat előtalálták, az adóraktárral azonos helyrajzi számú ingatlanon található, az adóraktár területének tekintendő.

Az alperes a 1838-4/2010. VPÉARP számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta, mert a felperes a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban:

Jöt.) szerinti adóraktárra vonatkozó engedélyt nem a szeszfőzde épületére, hanem az adott helyrajzi számú ingatlanra kapta.

A felperes keresettel támadta az alperesi határozatot, vitatva, hogy a jövedéki terméket a felperes adóraktárában találták volna elő. Ennek alátámasztására az engedély iránti kérelemhez csatolt alaprajzra, és egy korábbi ellenőrzésre hivatkozott, mert ott elfogadták a felperes adóraktárra vonatkozó előadását.

Az első fokú bíróság az alperesi határozatot az első fokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte. Megállapította, hogy az adóraktári engedélykérelemnek, az akkor hatályos 1997. évi CIII. törvény értelmében kellett tartalmaznia - egyebek mellett - az adóraktár helyrajzi számát, helyszínrajzát. A 10. sorszám alatt csatolt, a hatósághoz 2001. december 20. napján benyújtott hitelesített engedélykérelem mellékletét képező okirat alapján megállapítható, hogy a kérelem nem az ingatlan egészére, hanem csak a szeszfőzde alaprajzán feltüntetett adóraktár területére vonatkozott. Az, hogy az engedély mellékletét képező ún. betétlap a teljes ingatlan területét magában foglaló hrsz-t tüntetett fel az adóraktárként, nem ad alapot a marasztalásra: a hatóság kizárólag a kérelem szerinti helyre vonatkozóan adhatott ki engedélyt. Az alperes nem vonta kétségbe, az adóraktárral egy egységet képező épületcsoport biztosítja az ügyvezető lakhatását is. Az adóraktár területén kívül eső helyiségben feltalált jövedéki termékekre az adóraktárnak nincs kötelezettsége. Erre engedett következtetni a felperes által csatolt II.3266-3/2010.VPOP számú végzés is, amely olyan adóraktári engedélyhez kapcsolódó jövedéki ügyben keletkezett, ahol a szeszfőzdével egy hrsz. alatt egyéb-, az adóraktárhoz nem tartozó épületek is voltak.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy az 1997. évi CIII. törvény hatálya alatti engedélyezési eljárásban 1998. február 6-án helyszíni vizsgálatra került sor, ahol a felelős üzemvezető előadta, hogy az adóraktár az egész helyrajzi számot képezi. Ezt támasztotta alá az adóraktári tevékenység folytatására használni kívánt területhez kapcsolódó bérleti szerződés is, amely az ingatlan egészének bérbe adásáról szól. Az adóraktári engedély betétlapja is a hrsz. szerint került kiadásra. Az elsőfokú bíróság által értékelte 2001. december 20-ai beadványában a felperes nem adóraktár engedély iránti kérelmet nyújtott be, hanem üzemvezetője részére kérte engedélyezni a termékértékesítő okmány aláírásának jogosultságát, így az ehhez benyújtott alaprajzon feltüntetett „adóraktár” megjelölés semmiképpen nem tekinthető az engedély módosításának. Egyébként az előtalált pálinkákat tartalmazó műanyag hordókon nem volt arra vonatkozó jelzés, hogy azok Hegedűs Károly jövedéki termékei lennének.

A felperes nem terjesztett elő felülvizsgálati ellenkérelmet.

Az alperes felülvizsgálati kérelme alapos.

A felülvizsgálati eljárásban ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, vagy téves, okszerűtlen, a logika szabályainak is ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Az alperes felülvizsgálati kérelmét a tényállás téves rögzítésére alapította, a Kúriának ebben a körben kellett vizsgálnia.

A Jöt. 7.§ 12/ pontja szerint adóraktár az a fizikailag (pl. fallal, kerítéssel, mérési ponttal) elkülönített - a termékvezeték adóraktár és a kikötői adóraktár kivételével - helyrajzi számmal beazonosított, egy technológiai egységet képező üzem, raktár, továbbá a 72.§ (2) bekezdés a/ pontja szerinti helyen kialakított üzlethelyiség a hozzá tartozó raktárral, ahol az e törvényben meghatározott engedély birtokában jövedéki termék előállítására folyik, illetve ahol olyan jövedéki termék tárolását, raktározását végzik, amely után az adót még nem fizették meg.

A felperes jogelődje az adóraktár engedélyezése iránti eljárásban benyújtotta az 1995. december 1-én kelt bérleti szerződést, amellyel az ingatlan egészét vette bérbe. Az ingatlanon belüli építményre is olyan alaprajzot csatolt, amely szerint az korlátozások nélkül, teljes egészében a szeszfőzde épülete. Az engedély kiadása előtti-, az adóraktár helyszíni minősítése során tartott helyszíni szemle során a felperes képviselőjében H. K. úgy nyilatkozott az adóraktár fizikai határaitól, hogy „Az adóraktár az egész helyrajzi számot képezi, szilárd térelemekkel (fallal) körülhatárolt.”. A felperes részére az adóraktári engedélyt a 1997. évi CIII. tv. hatálya alatt az ... út 0112/30. hrsz-ú teljes-, használatában nem korlátozott ingatlanra adták meg az 1998. évben, a betétlap többszöri módosításai az adóraktár adatait nem érintették. A felperes a Jöt. hatályba léptető rendelkezési folytán 2004. március 13-án keltezett adóraktári tevékenység folytatására vonatkozó adatlapon nem közölt változást az adóraktárról, és az ennek alapján kiadott, 2004. május 10-én kelt HU700165. jövedéki számú adóraktári engedélyt, a hozzá tartozó betétlap szerint is a terület egészére, korlátozás nélkül kapta meg. Az új, 2009. február 9-én kiállított betétlapon sincs korlátozás az ingatlanon az adóraktár területére nézve.

A felperes az elsőfokú bíróság előtt nem csatolt hitelesített engedélykérelmet. Az elsőfokú bírósághoz benyújtott okirat a 2004. évi adóraktári engedély, a 2009. évi betétlap és egy „Szolnok, 2000. 01. 1(áthúzva)24.” dátummal és vámhivatali bélyegzővel ellátott alaprajz. Az alaprajz az ingatlanon található felépítményé, aminek egy részén filctollal beskiccelt „ADÓRAKTÁR” jelölés szerepel. A közigazgatási iratok tanúsága szerint, melyek

tartalmazzák ezen alaprajzot, azonban a felperes 2000. év januárjában nem kérte módosított adóraktári engedély (új betétlap) kiadását, a felperes megbízható adós vizsgálata folyt az 1998.01.28-2000.01.28. közötti időszakra. Az adóraktári engedélyt ekkor nem módosították, és az ezt követően a Jöt. alapján a 2004. évben kiadott, fentiek szerinti HU700165. adóraktári engedély, és a legutóbbi 2009. évi betétlap is a terület egészére vonatkozott. A közigazgatási iratok alapján a felperes 2001. december 20-án nem a jogerős ítélet szerinti adóraktár-engedély iránti kérelmet nyújtott be, hanem a termékkísérői okmány aláírására jogosult személyben bekövetkezett változás átvezetésére irányuló kérelmet.

Az elsőfokú bíróság által a felperes javára értékelt II.3266-3/2010.VPOP iktatószámú végzés szerinti tényállásban az érintett ingatlan teljes alapterületéhez képest a bérleti szerződés csak korlátozott használatra jogosította az engedélyest, az ennek megfelelő állapotot az eredeti engedély kiadása előtti, 1998. évi helyszíni szemle is tartalmazta, az adóraktári engedély Jöt. szerinti kiadásakor a feltételek változatlanok voltak.

A felperes nem kérte a teljes ingatlan használati jogának korlátozását, és erre tekintettel az adóraktár területének az érvényes engedélytől (betétlaptól) eltérő nyilvántartásba vételét. Korlátozás hiányában az ingatlan egészének területén fellelt jövedéki termékekért a felperes tartozik felelősséggel.

Az iratok szerinti tényállásra tekintettel a Kúria a Pp. 275.§ (4) bekezdése és 339.§ (1) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és a felperes keresetét elutasította.

A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes elsőfokú és felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján a pervesztes felperes viseli.

Budapest, 2012. június 28.

Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Huszárné dr. Oláh Éva sk. előadó bíró, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. bíró